

Р Е Ш Е Н И Е

№ 178

гр. Перник, 8 юли 2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети юни две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретар И.И.
от съдията В.Г.
адм. дело №213/2009 г.

изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на В.Е.Г. срещу заповед № ДК - 02 - Пк - 26/22.10.2007г. на началника на РДНСК - Перник. С оспорената заповед, на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е разпоредено да бъде премахнат незаконен строеж „лятна кухня“, находящ се в УПИ XIII - 3551 в кв. 51 по плана на гр. Перник. Премахването на строежа е възложено на жалбоподателя като извършител на строежа. При неспазване на срока за доброволно изпълнение е разпоредено принудително премахване на незаконния строеж.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Основните възражения са, че действащият подробен устройствен план (ПУП) на гр. Перник, който за имота предвижда малкоетажно жилищно застрояване без допълващо застрояване е одобрен със заповед № 2229 от 21.09.2007г, на кмета на община Перник и не е приложим към момента на извършване на строежа през 1985г., както и че към този момент не се е изисквало разрешение за строеж за постройката. Строежът не подлежи на премахване, тъй като за него е издадено удостоверение за търпимост по §16, ал.1 от ПР на ЗУТ.

Ответникът по жалбата - РДНСК - Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна и недоказана. Заповедта е законосъобразна, издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалноправните и материалноправни норми и целта на закона.

Заинтересованата страна С.П.Г. *** „Света Петка“ счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Със заповед № ДК - 02 - Пк - 26/22.10.2007г. на началника на РДНСК Перник, на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е разпоредено да бъде премахнат незаконен строеж „лятна кухня“, находящ се в УПИ XIII - 3551 в кв. 51 по плана на гр. Перник, извършен от жалбоподателя

без изискващите се строителни книжа. Строежът е изграден през 1985г., представлява допълващо застрояване, второстепенна постройка „лятна кухня“ със застроена площ 15.4кв.м., изпълнен от сгуро-бетонни блокчета. Размерите на строежа в план са 3.20/4.70м. и височина до кота било 2.70м.

Заповедта е издадена въз основа на констативни актове № П-94/06-1 и Ж1-94/06- II, съставени по реда на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ от длъжностни лица на РДНСК - Перник, в присъствието на жалбоподателя, на когото са връчени. Констатациите в актове, които са фактически основания за издаване на оспорената заповед не са оборени в хода на съдебното производство от жалбоподателя. От фактическа страна с констативните протоколи безспорно се установява, че строежът е изграден през 1985г., без строителни книжа, както и че не съответства на предвижданията за имота по действащия в момента ПУП на гр. Перник, одобрен със заповед № 2229 от 21.09.2007г. на кмета на община Перник. Имотът е предвиден за малкоетажно жилищно застрояване, без допълващо застрояване.

Между страните по делото не се спори, че строежът не е деклариран в срока по § 184, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗУТ за узаконяване.

За строежа е издадено удостоверение за търпимост по §16, ал.1 от ПР на ЗУТ, с изх. № 07/ТР- 11541 от 28.01.2008г., от което е видно, че строежът е приет за търпим, тъй като съответства на действащите правила и нормативи.

Процесната постройка е нанесена в кадастралната карта на гр. Перник, кв.„Ралица“, видно от издадената скица № 234/22.01.2009г. на СГКК гр. Перник.

При така установеното от фактическа страна може да се направят изводи, че при издаване на обжалваната заповед са спазени материално-правните предпоставки на ЗУТ, заповедта е издадена от компетентен орган, не са налице и нарушения на процесуални норми и основания за отмяната ѝ.

Налице е незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ , тъй като е извършен без строителни книжа и не съответства на предвижданията на действащия подробен устройствен план. Строежът подлежи на премахване като незаконен, тъй като не е деклариран в срока по § 184, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗУТ за узаконяване.

Представеното удостоверение за търпимост е неотносимо към доказване на законност на строеж в производството по оспорване на заповед за премахването му. Удостоверение за търпимост по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ може да се издаде само в случай на извършване разпоредителна сделка с незаконния строеж. Извън тази сделка удостоверението за търпимост няма доказателствена сила, то не поражда, нито удостоверява права и задължения, включително законността или търпимостта на строежа.

Жалбоподателят не е доказал търпимост на строежа в хода на съдебното производство при условията на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, алтернативно допустимост по действащите по време на извършването му подробни градоустройствени планове и правила и нормативи или съгласно ЗУТ. С оглед изложеното, строежът е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 3 от ЗУТ, не е доказано, че същият представлява търпим строеж по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и при липсата на предпоставки за узаконяване, следва да бъде премахнат.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че към момента на извършване на строежа през 1985г. не се е изисквало издаване на разрешение за строеж за второстепенни и спомагателни постройки. Към 1985г. текстът на разпоредбата на чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от ППЗТСУ (отм.) не предвижда такава възможност. С изменение на текста на нормата от 1996г., в ал. 2 е предвидено, че Общинският съвет може да определя за някои от включените в ал. 1 строежи да не се изисква разрешение за строеж.

Предвид гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. На ответника по жалбата - РДНСК - Перник се дължат разноси в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК и чл.143, ал. 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на В.Е.Г. *** срещу заповед № ДК - 02 - Пк - 26 от 22.10.2007г. на началника на РДНСК - Перник.

ОСЪЖДА В.Е.Г., ЕГН ***** *** да заплати на РДНСК - Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноси за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/